

Pimeältä tieltä valoon (Radio Yle 1:ssä 6.10. 2018 esitetty aamuhartaus)

Muistan erään perheloman Isossa Britanniassa. Majoituimme Etelärannikolla pienessä kauniissa kylässä. Eräänä päivänä lähdimme käymään pääkaupunkiin Lontooseen sukulaisemme luokse. Menimme sinne autolla. Menomatka sujui hyvin. Nautimme kauniista maisemista, ihailimme matkan varrella olleita nähtävyyksiä ja suuria valtateitä. Sukulaisen luona päivä meni nopeasti ja pian oli jo aika palata kyläämme. Hyvästelyjen jälkeen lähdimme matkalle. Suuntasimme valtatieta pitkin kohti kylää. Jälleen oli paljon nautittavaa - maisemia, kauniita valaistuksia, isoja siltoja ja niin edelleen. Matka sujui mukavasti, kunnes yhtäkkiä jouduimmekin ajamaan eri tielle kuin mitä olimme tulleet. Kyläämme johtava tie oli nimittäin suljettu tietöiden takia. Tämä toinen tie, jolle jouduimme, oli aivan vieras. Kännykästä, jota käytimme navigoinnissa, oli akku loppumassa. Kun se tyhjeni, jouduimme vaikeuksiin. Tiellä oli synkkää, pimeää, paljon mutkia ja kuoppia, eikä yhtään katuvaloa näkynyt missään. Se oli kyllä todella pelottavaa. Automme etuvalotkaan eivät riittäneet valaisemaan tietä kunnolla. Lisäksi oli jo iltamyöhä eikä tiellä liikkunut juuri muita autoja. Oli todella vaikea nähdä mitään. Emme olleet voineet kuvitellakaan, että joutuisimme tällaiseen tilanteeseen. Meillä oli enemmän kysymyksiä kuin vastauksia. Mihin tämä tie johtaisi ja miten pääsisimme majapaikkaamme, miksi missään ei ollut tienviittoja ja niin edelleen?

Lopuksi päätimme tehdä mitä meidän olisi pitänyt tehdä ensimmäiseksi, mutta mikä useimmiten jätetään viimeiseksi. Rukoilimme apua Herralta. Pian rukouksen jälkeen mieheni teki äkillisen 'u' käännöksen, hän sanoi, että tuntui, että jokin pakotti kääntymään takaisin. Jatkaessamme matkaa näimme kaukana pienen silmiä häikäisevän valon. Se oli kuin tähti. Ajoimme valoa kohti, kunnes pääsimme tutummalle tielle, jota pitkin jatkoimme matkaa majapaikkaamme.

Kuten tällä matkalla, joskus joudumme elämän valtatieltä aivan vieraalle, synkälle ja pimeälle tielle. Voi olla kyse pitkäaikaisesta sairaudesta, onnettomuudesta, liiketoiminnan alaspäin kääntymisestä, työttömyydestä, vaikeuksista työpaikalla, lasten kanssa tai parisuhteessa; tai voi olla jopa kyse siitä, mitä joudut kokemaan vain sen takia, että olet halunnut seurata Jeesusta. On aika luonnollista, että sellaisessa tilanteissa pelko saattaa täyttää meidät ja jopa aiheuttaa valvomista öisin, sillä emme tiedä, mitä huomina tuo tullessaan. Joskus tilanne näyttää myös pitkittyvän ja tuntuu epätoivoiselta.

Mutta näin sanoo Herra Jesajan kirjassa, kohdassa 41:10: **"Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi! Älä arkana päyile ympärillesi - minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vakaalla, lujalla kädelläni"**.

Hän vakuuttaa meille sanallansa, että Hän on aina läsnä ja auttaa, kun omat voimat eivät riitä. Herra on voimallinen ja pystyy auttamaan kaikissa elämän vaiheissa, Hän voi antaa viisautta tai fyysisiä voimia tai sielunrauhaa. Älä vielä luovuta, äläkä väsy odottamaan apua, sillä apu on aivan lähellä. Hänellä on vakaat kädet – hän on se, joka pystyy kääntämään ajosuuntamme. Silloin kun olemme vaikeuksissa ja muut kääntävät selkensä meille, Häneen voi nojata. Olisiko aika huutaa apua ja kääntyä kohti valoa?

Totisesti Hän pitää sanastansa kiinni, sillä Hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava. Hepr. 10:23b. Häneen voi turvautua.

Herra siunatkoon teitä! - Adwoa Brewu, englanninkielisen työn koordinaattori

